

عنوان مقاله:

ویژگیهای جریان دانش در سازمانهای نوآور

محل انتشار:

دوماهنامه نخبگان علوم و مهندسی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مرتضی پیری - نویسنده دوم

فردین ابصاری - نویسنده مسئول

خلاصه مقاله:

مدیریت جریان دانش عنصر اصلی و مرکزی در فرآیند مدیریت است، سازمانها را قادر میسازد تا به طور مداوم تخصصسازمانی خود را به محصولات یا خدمات تبدیل کنند. با کاربرد موثر دانش، افراد ممکن است اشتباهات کمتری کنند یا کارایی خود را بهبود دهند و دوباره کاری یا کاراضافی را کاهش دهند و در نهایت قادر به ایجاد فرآیندها یا سیستمهای مدیریتی نوآورانهتر شوند. سازمانها نمیتوانند بدون دانش نوآوری کنند، اما رابطه بین اشکال مختلف دانش و عملکرد نوآوری سازمانی نامشخص است. نوآوری به عنوان عامل مهم و حیاتی برای سازمانها به منظور ایجاد ارزش و مزیت رقابتی پایدار است. سازمانها با نوآوری بیشتر، در پاسخ به محیطهای متغیر، ایجاد و توسعه قابلیتهای جدیدی که به آنها اجازه دهد به عملکرد بهتری برسند، موفقتر خواهند بود. این مقاله با هدف مرور دقیق بر مبانی نظری و پیشینه پژوهشهای صورت گرفته در حوزه جریان دانش در سازمانهای نوآور طراحی شده است. بدین منظور پس از مرور ادبیات موضوع و مفاهیم مرتبط باموضوع پژوهش به بیان مدلهای نوآوری و موانع جریان دانش پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

جریان دانش، مدیریت دانش، سازمانها نوآور، مدل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795858>

